

vách při sloučení peněžních ústavů, prováděném pro zjednodušení poměrů v peněžnictví, při sloučení některých soukromých pojišťoven a při některých převodech stavů pojištění, nahrazují se slova „dnem 31. prosince 1939“ slovy „dnem 31. prosince 1940“, slova „od 1. ledna 1940“ slovy „od 1. ledna 1941“ a slova „do 31. prosince 1939“ slovy „do 31. prosince 1940“.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1940; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

12.

Vládní nařízení

ze dne 21. prosince 1939

o změně některých ustanovení devisorového řádu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb.:

čl. I.

Vládní nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisorový řád, se mění a doplňuje takto:

1. § 8, odst. 2 zní:

(2) Jen s povolením Národní banky lze dovézti z ciziny jakýmkoli způsobem tuzemské peníze včetně peněz vzatých z oběhu, jakož i ty cizozemské peníze, které Národní banka určí. Národní banka určí také způsob, jak naložit s tuzemskými penězi dovezenými z ciziny a s těmi cizozemskými penězi dovezenými z ciziny, které lze dovézti jen s jejím povolením.

2. V § 9, odst. 1 vkládají se za slovo „platina,“ slova „ruthenium, rhodium, palladium, osmium, iridium,“.

čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Ing. Eliáš v. r.

Ježek v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Kapras v. r.

Dr. Krejčí v. r.

Dr. Šádek v. r.

Dr. Havelka v. r.

Čipera v. r.

Dr. Feierabend v. r.

Dr. Klumpar v. r.

13.

Vyhláška ministra financí (13)
ze dne 23. prosince 1939,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze o dovozu a průvozu polských platidel.

Podle § 21, odst. 3 vládního nařízení ze dne 23. června 1939, č. 155 Sb., kterým se vydává devisorový řád, vyhláší se účinností ode dne vyhlášení připojené opatření Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze ze dne 22. prosince 1939.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky pro Čechy a Moravu
v Praze

o dovozu a průvozu polských platidel.

Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze stanoví podle § 8, odst. 2 a 3 a § 21, odst. 1 a 2 vl. nař. č. 155/1939 Sb., ve znění vládního nařízení ze dne 21. prosince 1939, č. 12 Sb. z roku 1940:

čl. 1.

Dovoz polských zlatých (bankovek a mincí) z ciziny do území Protektorátu Čechy a Morava jest dovolen jen s povolením Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze, pokud v dalším není jinak stanoveno.

čl. 2.

(1) Cestující s cestovním pasem, ať tuzemec vracející se z ciziny, nebo cizozemec vstupující na území Protektorátu Čechy a Morava,

smí bez povolení Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze dovézt měsíčně nejvýše 20 polských zlotých v bankovkách nebo mincích.

(2) Dováží-li cestující do území Protektorátu Čechy a Morava polské zloté (bankovky a mince) v částce vyšší, než jest dovoleno dovézt podle předešlého odstavce, může je odevzdati pohraničnímu kontrolnímu orgánu na potvrzení a udati adresáta v cizině, kterému tato platidla mají být zaslána v cenném psaní na útraty a nebezpečí cestujícího. Pro tyto zásilky, podávané pohraničním kontrolním orgánem k poštovní dopravě, není potřebí povolení Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 3.

(1) Polské zloté (bankovky a mince) smí cestující provázeti jen do výše 20 polských zlotých.

(2) Prováží-li cestující územím Protektorátu Čechy a Morava polské zloté (bankovky a mince) v částce vyšší, než jest uvedeno v předešlém odstavci, může je odevzdati pohraničnímu kontrolnímu orgánu na potvrzení a udati adresáta v cizině, kterému tato platidla mají být zaslána v cenném psaní na útraty a nebezpečí cestujícího. Pro tyto zásilky, podávané pohraničním kontrolním orgánem k poštovní dopravě, není potřebí povolení Národní banky pro Čechy a Moravu v Praze.

Čl. 4.

(1) Dojdou-li polské zloté (bankovky a mince) z ciziny do území Protektorátu Čechy a Morava, musí být na útraty adresáta (příjemce) buď vráceny do ciziny nebo v každém jednotlivém případě složeny u devisové banky ve prospěch cizozemce na bezúročný „Vázaný účet polských platidel došlých z ciziny“.

(2) Pošta jest povinna přesvědčiti se, ne-dopravují-li se v cenných psaních z ciziny polské peníze. Proto musí každé cenné psaní došlé z ciziny otevřít v přítomnosti příjemce, a zjistí-li, že obsahuje polské peníze, zásilku příjemci nevydá. Příjemce pak může v odběrní lhůtě stanovené poštovními předpisy učiniti opatření, aby v cenném psaní obsažené polské peníze byly zaslány na jeho útraty zpět odesílateli nebo vplaceny ve prospěch odesílatelův na bezúročný „Vázaný účet polských platidel došlých z ciziny“ u Poštovní spořitelny v Praze.

(3) Stejným způsobem (odstavec 2) musí pošta postupovati u všech listovních zásilek

z ciziny, je-li odůvodněné podezření, že obsahují polské peníze.

(4) Je-li odůvodněné podezření, že balíková zásilka z ciziny obsahuje polské peníze, dodá ji pošta celnímu úřadu, aby ji projednal.

(5) Obdrží-li adresát polské peníze z ciziny jiným způsobem než poštou, nebo sice v poštovní zásilce, ale jejíž obsah nebyl přezkoušen poštou nebo celním úřadem, jest povinen oznámiti to do tří dnů Národní bance pro Čechy a Moravu v Praze, devisovému odboru, Praha II., Bredovská 3 a. K oznámení musí připojiti doklady o zásilce (návěští, korespondenci a pod.), jakož i seznam došlých peněz podle druhů. Totéž platí i pro devisové banky, dojdou-li jim z ciziny polské peníze pro zdejšího adresáta. Národní banka pro Čechy a Moravu v Praze rozhodne, jak s takto došlými platidly naložiti.

V Praze dne 22. prosince 1939.

Národní banka pro Čechy
a Moravu v Praze

Guvernér:

Dr. Dvořák v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.

14.

Vyhláška předsedy vlády
ze dne 23. prosince 1939,

kterou se mění a doplňují některé předpisy
o spotřebních dávkách samozásobitelů.

Podle § 11 vládního nařízení ze dne 18. září 1939, č. 206 Sb., kterým se zmocňuje ministerstvo zemědělství k úpravě hospodaření některými potravinami a krmivými, vyhláší:

§ 1.

(1) Při domácí porážce vepřů zjistí obec mrtvou váhu vepře (obou půlek). Z této váhy odvede samozásobitel do sběrný stanovené množství sádra.

(2) Podle zbylé váhy určí obecní úřad poměr masa a tuku a propočítá dobu, po kterou musí samozásobitel s masem a tuky vystačiti [§ 2, odst. 1, písm. b) vyhlášky předsedy vlády ze dne 23. listopadu 1939, č. 278 Sb., kterou se stanoví spotřební dávky samozáso-